כל הבשר פרק שמיני חולין קט.

מבלל דר' יהודה סבר כי ניער מבועא ליה. תימה לימא דכ"ע מין במינו לא בטיל וה"ק נראין דברי ר' יהודה לחכמים בשלא ניער בתחלה אלא בסוף שחכמים לא נחלקו עליו אלא כשניער מתחלה ועד סוף דכי האי גוונא משני לעיל בפרק קמא (דף יב.) גבי אבדו לו גדייו ותרנגוליו ובפרק המוכר את הספינה (ב"ב דף עט.) גבי בור ושובך ובכמה דוכתין ויש לומר דלא קאמר אלא דיכא דלא אפשר ליה למימר בענין אחר [a]:

הלב קורעו ומוציא את דמו **לא** קרעו אינו עובר עליו. פירש בקונטרס במס' כריתות (דף כב.) מוקי לה בלב עוף דאין בדמו כזית אבל בבהמה מייב כרת אם לא קרעו לאחר בשולו ומי אפשר לומר כן דבהדיא אמרינן בהקומץ רבה (מנחות דף כח.) דדם שבשלו אינו עובר עליו אם אכלו והא דמוקי לה בפ' דם שחיטה (כריתות דף כב.) בלב עוף משום דבכל ענין קתני מתניתין דאינו עובר עליו כין מי כין מבושל ומה שפירש בקונטרס דבשר הלב אינו נאסר שהלב חלב הוא ואינו בולע דהכי אמרינן בפסחים (דף עד:) שאני לב דשיע אומר ר"ת דאין לסמוך על זה לעשות מעשה דדחייה בעלמא הוא בפ' כיצד צולין (פסחים דף עד:) דהוה בעי למיפשט מייה דאמרינן כבולעו כך פולטו מדקתני קורעו לאחר בשולו ומי שאני לב דשיע אבל בשר דמסיק דבכולעו כך פולטו תו לא אמרי' דשיע ולא בלע ויקורעו לאחר בשולו היינו לאחר צלייתו דשייך ביה כבולעו כך פולטו שהדם נופל לתוך אבל בקדרה אסור ולא אמרינן דשיע ולא בלע:

נראין דברי ר' יהודה ואין נראין **מבועא** ליה. תימה לימא דכ"ע מין במינו לא בטיל וה"ק נראין דברי ר' יהודה לחכמים בשלא ניער בתחלה אלא בסוף שחכמים לא נחלקו עליו אלא כשניער מתחלה ועד סוף דכי האי גוונא משני לעיל בפרק קמא (דף יב.) גבי אבדו לו גדייו ותרנגוליו ובפרק המוכר את הספינה (ב"ב דף עט.) גבי בור ושובך ובכמה דוכתין ויש לומר דלא קאמר אלא דיכא דלא אפשר ליה למימר בענין אחר [a]:

הלב קורעו ומוציא את דמו **לא** קרעו אינו עובר עליו. פירש בקונטרס במס' כריתות (דף כב.) מוקי לה בלב עוף דאין בדמו כזית אבל בבהמה מייב כרת אם לא קרעו לאחר בשולו ומי אפשר לומר כן דבהדיא אמרינן בהקומץ רבה (מנחות דף כח.) דדם שבשלו אינו עובר עליו אם אכלו והא דמוקי לה בפ' דם שחיטה (כריתות דף כב.) בלב עוף דאין בדמו כזית אבל בבהמה אפשר